

ŽIVOTOPIS

Milan Exner

Pan Milan Exner se narodil 8. dubna roku 1948 ve Vlašimi. On i jeho žena žijí společně v malé poděbradské bytovce na ulici Doktora Beneše.

Milan pochází ze třech bratrů. Na jeho dětství vzpomíná velmi dobře, většinu času trávil s matkou, která pracovala ve fabrice. Jeho otec byl ředitelem mlékárny, a tak na něj neměl moc času, i přes to má na otce skvělé vzpomínky, protože ho bral na keramické výstavy. Jedna z nich byla právě výstava Bohumila Kubišty, která ho natolik uchvátila a usvědčila v tom, že až vyroste, chce dělat keramiku.

Roku 1962 nastoupil na uměleckou školu v Bechyni. Hned jak tam vešel řekl si, že tohle přesně chce dělat. Na této škole, už v prvním ročníku poznal svoji životní lásku.

50. a 60. léta Pana Exnera nějak zvlášť neovlivnila. Doma se o tomto období moc nemluvalo, ale naopak na rok 1968 si pamatuje velmi živě. Když v srpnu do Československa vtrhla vojska musel jít na vojnu do plzeňského kraje. I přes to se stále věnoval umění a maloval obrazy v ateliérech. Jednoho dne si jel pro štětce a různé vybavení. Ve dvě hodiny ráno dostal telegram, že se musí okamžitě vrátit do útvaru. Dostali ostré střelivo a nastoupili do nákladáků, všichni to vnímali, že jdou do války. Nakonec ale z války sešlo.

Po vojně dostali na starost malou továrničku, kde zůstali čtyři roky. Poté za ním přišel pán z komunistické strany a dal mu na

výběr ze dvou možností. Buď že musí vstoupit do komunistické strany nebo, že se musí stát předsedou československého sovětského přátelství. Po dvou dnech dal výpověď a odjel.

Roku 1974 si nechal s jeho manželkou udělat pec ve sklepě. Aby mohli pracovat potřebovali takzvanou členětku, pro kterou musel jet do Nymburka, kde mu jí ale zamítli. Řekli mu, že aby mohl dělat keramiku musí jet do Karlových varů. Hned jak přijel domů smutný a zklamaný, nastoupil na vlak do Prahy. Tam mu dovolili dělat keramiku v Poděbradech. Po čtyřech letech práce ve sklepě si postavili dílnu, kde pracují do dnes.